

Chicago den 4. des. 1948.

Kjære Frisch!

Mange takk for brev med merknader til "Government Economic Planning in Scandinavia". Kritikken vil komme godt med under omarbeidningen av manuskriptet.

Jeg håper at pakken med tyggegummi er kommet vel fram. Den ble sendt for en 14 dagers tid siden med luftpost. Imorgen sender vi en ny pakke med resten av tyggegummien, silketøyet og en del putevarstoff. Rannveig skriver et par ord om dette.

For et par dager siden fikk jeg nytt brev fra Brofoss. Det viser seg at den merkelige henvisningen han hadde i sitt forrige brev til mitt brev av 10. sep. skyldes bortfall av to ord. Men bortsett fra korrigeringen av dette inneholder hans neste brev ikke noe nytt. Mitt svar vil bli at jeg holder fast ved det jeg skrev i mitt avsnitt på side 2 av mitt brev av 15. nov.. Jeg skjønner oppriktig talt ikke at han vil kaste bort tiden med å forsøke å presse meg inn i denne stillingen. Sjøl synes jeg nå at jeg har bayet meg så langt at jeg ikke plikter å bøye meg lengre. Jeg må jo ha en viss rett til å legge vekt på mine egne ønsker også. Person jeg ~~skulle~~ skulle ta en stilling av en så sterk administrativ karakter som direktørstillingen ~~der~~ Byrået vil bli uten den omorganiseringen jeg har foreslatt, er det mange andre stillinger jeg heller ville ha, bl. a. min nåværende stilling i Kontoret for nasjonalbudsjettet! Nei, ni vil jeg holde meg hard, og jeg kjenner meg helt sikker på at du er enig i det. Jeg ventet nå noen dager før jeg svarer Brofoss, slik at svaret mitt ikke blir alt for hissig- jeg er sunt og si litt ergerlig over denne nyttesløse diskusjonen med ham- og så får vi se hvilket resultat Stein kommer til. I mitt brev til Brofoss vil jeg ikke forsøke å forsterke argumentene for omorganiseringen, for jeg vil ikke la ham få inntrykk av at det er noe om å gjøre for meg å få stillingen. Sant å si får jeg mindre og mindre lyst på det, ikke minst nå etter å ha konstatert hvor liten interesse Brofoss må ha for Byrået. Hadde jeg idag hatt fritt valg mellom en dosentstilling og Byrået i omorganisert form, ville jeg ha valgt det første, men jeg må veggå at jeg har svinget noe fram og tilbake alt etter hvor optimistisk jeg har vært når det gjelder mitt vitenskapelige arbeid. Nettopp nå er jeg optimistisk!

Det eneste som plager meg litt nå er dette at jeg har lovet å arbeide i 2 år i statens tjeneste etter endt permisjon. Jeg har derfor valget mellom 1) fortsatt permisjon fra 1/7-49 av(sjølsagt uten lønn) ~~og~~ til det kan ordnes med en vitenskapelig stilling og 2) begynne på ny i Kontoret for nasjonalbudsjettet. Det siste håper jeg sjølsagt på å slippe, men spørsmålet er om det er mulig å få fortsatt permisjon. Jeg skal ta opp dette spørsmålet med Brofoss så snart jeg kommer heim i mai, men før den tid kan jeg vel neppe gjøre noe med det?

Jeg har ikke tenkt en del mer over dette med India. Jeg er mer og mer kommet til at jeg bør slå fra meg den tanken helt. Blir det ingen ting med Byrået, og det håper jeg nesten det ikke blir, må jeg hurtigst mulig forsøke å få ferdig en doktoravhandling, dvs. jeg skal sjølsagt ta meg den tiden som trengs for å lage et ordentlig arbeid, men jeg vil forsøke å koncentrere meg mest mulig om det. Jeg har vært litt inne på den tanken at jeg kanskje kunne lage et fktorarbeid ut av manuskriptet om "Government Economic Planning in Scandinavia" ved å gi utvide framstillingen på de teoretiske punktene og sjølsagt ~~og~~ omarbeide den til en mye mer presis form. Hvordan tror du om dette? I denne sammenhengen må jeg forresten fortelle at vi har hatt en rekke diskusjoner over dette manuskriptet på Cowles Commission i uformelle "staff meetings". Særlig Arrow, Christ og Modigliani er blitt adskillig interessert. Jeg har jo helt fra begynnelsen hatt visse "skumle planer" om å forsøke å få dem interessert i kontrollteoretiske problemer, og nå har jeg følelsen av at det har lyktes over all

forventning. Det har vært svinaktig morsomt på Cowles Commission i det siste. Når jeg tenker på hvor morsomt det kan bli på Økonomisk Institutt med liknende diskusjoner, er jeg sannelig ikke fristet til å bli "hedstøved" i Byrået. Det er kanskje vanskelig å forstå dette for andre, men jeg er faktisk alvorlig redd for å bli "gammel før tiden" dersom jeg skulle havne i Byrået. Denne frykten er en av grunnene til at jeg ikke vil begynne der uten å ha mulighet for å samle en flokk virkelig flinke økonomer i Byrået. Da, og bare da, tror jeg at det vil kunne bli "liv" der nede, og da vil kanskje jeg også kunne klare å hänga å synke ned i et kontstant administrativt jag.

Jeg har fått brev fra frk. Fistrat om at materialet om økosirk er sendt. Pakk skal du ha! Det er ennå ikke kommet fram på grunn av streiken i New York, men det kommer nok.

I brevet til Profoss av 22. nov. nevner du en undersøkelse av "Gains and losses" på Norges utenrikshandel. Finns det et ledig eksemplar, ville jeg sette stor pris på å få det tilsendt.

Sågt da jeg var i New York fikk jeg opplyst på Delegasjonen at neste møte i "Stability Commission" antakelig blir i april 1949. Det blir like før vi skal reise heim, så det blir nok umulig for meg å delta, men kanskje vi blir ifølge på båten heim? Stavangerfjord gir fra New York den 28. april 1949.

Jeg håper at du og din kone blir forsydd med innkjøpene som Reinveig har foretatt. Pengene vil bli utbetalt oss av frk. Lindholm på Cowles Commission, så den sakken er i orden.

Hjertelig hilsen
din